

IDEFISC

JURIDISCHE NIEUWSBRIEF: VERSCHIJNT DRIEMAANDELIJKS

30ste JAAR - N° 117

DECEMBER 2021

AFGIFTEKANTOOR: BRUSSEL

© IDEFISC INTERNATIONALE VERENIGING MET WETENSCHAPPELIJK DOEL - INFO@IDEFISC.BE

Editoriaal

Belastinghervorming: de verkeerde start

De federale regering, die permanent op de rand van overleven staat, heeft niettemin de ambitie om een uitgebreide hervorming van de personenbelasting door te voeren. We kunnen niet verhullen dat dit een echte noodzaak is, omdat de huidige regels van deze belasting oneerlijk, verouderd en ineffectief zijn.

Toch werd het project van meet af aan ontsierd door een manifeste vooringenomenheid.

Hoewel de minister een commissie heeft aangesteld onder voorzitterschap van een uitstekende hoogleraar fiscaal recht, zijn de keuzes van die commissie, zo blijkt uit de pers, uiterst politiek.

Naast een legitieme wens om de laagste belastingschijven te verlagen, zijn er verschillende maatregelen die erop gericht zijn de toch al extreem zware belastingdruk op de middenklasse nog te verzwaren.

De belasting van meerwaarden op effecten, vermogenswinstbelasting op onroerend goed, die van «werkelijke» huurprijzen, de transparantie van professionele bedrijven, dit zijn allemaal belangrijke bijkomende belastingen. Elke maatregel, afzonderlijk genomen, kan misschien worden besproken.

Maar nergens wordt er rekening mee gehouden dat deze belastingverhogingen worden overwogen in een land dat al één van de zwaarst belaste ter wereld is en we denken er nooit aan om onrechtvaardigheden te corrigeren die al vaak op dezelfde belastingbetalers wegen. Het belasten van vastgoedinkomsten van eigenaars die de hoogste registratierechten ter wereld betalen (althans in Wallonië en Brussel), en ook de successierechten die tot de zwaarste behoren, is het telkens aanvallen van dezelfde belastingbetalers. Het vermogen belasten, en systematisch vergeten dat het al doodgebloed is door inflatie, en er daarom nooit rekening mee te houden bij de berekening van vermogenswinsten, is het tonen van een manifeste ideologische vooringenomenheid, ten gunste van een nog sterkere herverdeling dan degene die we kennen. Het betekent ook het afslachten van de middenklassen, die nu al de grootste slachtoffers zijn van ons belastingstelsel.

Thierry AFSCRIFT

De klauwen van de beer

Openbare diensten en efficiëntie ...

Een kort niet-fiscaal maar verhelderend verhaal. Op 10 november werd het Waals Gewest gedagvaard in kort geding in een zaak over “pandemie” regels. Niemand geeft er aandacht aan. Niemand is aanwezig op 11 november (vakantie) noch op de 12e (brug ...), noch op de 13e en 14e (weekend!), noch op de 15e (vakantie ... voor openbare diensten).

De zaak wordt gepleit op de 16e, en het gewest, dat niet vertegenwoordigd is in de rechtbank, verliest haar zaak!

Vandaar een vraag: worden «openbare» diensten beheerd om het gewest en de inwoners tevreden te stellen of zij die er werken?

En een les die eruit moet getrokken worden: als je een rechtszaak hebt tegen hen, dan weet je nu wat je moet doen...

De ongelikte beer

Frankrijk, een nieuw gevaar voor het beroepsgeheim	1
Goed nieuws voor Belgen die een tweede verblijf bezitten in Frankrijk	2
Fiscale boete en schorsing: het Grondwettelijk Hof is het eens met de belastingplichtige	2
Vlaanderen verlaagt zijn registratierechten voor een eigen woning en verhoogt ze voor tweede verblijven. Fiscale concurrentie tussen de Gewesten gaat van start!	4
Vormen de Belgische “excess profits” rulings ongelijke staatssteun? Recent standpunt van het Hof van Justitie van de Europese Unie	5
De omzendbrief betreffende de jaarlijkse belasting op effectenrekeningen	7
Verplichte aanpassing van de statuten van vzw's	9
Nieuw belastingverdrag tussen België en Frankrijk: eerste beschouwingen	10
Luxemburg: nieuw voor Belgische grensarbeiders	12
Mededeling van informatie aan de Belgische belastingdienst, voorzichtigheid is geboden	13
Het nieuwe Waalse decreet verhoogt de successierechten nog meer	15

Thierry AFSCRIFT

Frankrijk, een nieuw gevaar voor het beroepsgeheim

Sommigen zullen zich het Sarkozy-Herzog-proces herinneren, waar het Franse Hof van Cassatie een zeer teleurstellende beslissing over het beroepsgeheim had genomen en telefoontaps tussen de voormalige Franse president en zijn advocaat aanvaardde.

Dit arrest schokte de verdedigers van de mensenrechten en toonde aan dat het land dat zichzelf hun verdedigernoemt, niet altijd degene is die hen het beste verdedigt,

Dit was des te duidelijker omdat het Spaanse Hooggerechtshof op datzelfde moment de vertrouwelijkheid van de communicatie tussen een advocaat en zijn cliënt absoluut noodzakelijk achtte in een democratisch regime en ook een onderzoeksrechter had veroordeeld die dit beroepsgeheim had geschonden.

De huidige Franse Minister van Justitie, Eric Dupont-Moretti, nam het uitstekende initiatief om een wetsvoorstel in te dienen om het beroepsgeheim van advocaten in alle zaken te garanderen, en zo de Franse rechtspraak schaaft te zetten die gevaarlijk in de verleiding komt om inbreuk te maken op wat één van de essentiële rechten van de verdediging is.

Op een heel onverwachte manier heeft de Franse Senaat, met een conservatieve meerderheid, zopas een amendement op dit regeringsproject aangenomen, om

het beroepsgeheim in bepaalde zaken, zoals belastingzaken, niet tegenstelbaar te verklaren. Er wordt niet gezegd dat dit amendement uiteindelijk zal worden aangenomen, wetende dat het de Assemblée Nationale is die in Frankrijk het laatste woord heeft in geval van een verschil van mening tussen de twee vergaderingen.

Volkomen onverklaarbaar was dat de wijziging van de parlementaire commissie van de Senaat het onderwerp was van zeer gewettigde kritiek van de Nationale Commissie van Balies, die terecht benadrukte dat er geen reden is om een verschil te maken volgens de zaken in kwestie, en dat het recht op een juridisch advies dat geheim wordt gehouden essentieel is voor de bescherming van de rechten van elke rechtzoekende.

De motivering voor het besluit van de Franse Senaat is nochtans erg zwak. Door op die manier het advies van de parketten en de onderzoeksrechters te volgen, beperken de senatoren zich tot het bevestigen dat dergelijk geheim «de onderzoeken zou belemmeren». Dit is absoluut waar, maar niet meer dan wanneer zou worden beweerd dat ook het verbod op foltering «onderzoeken belemmert», zoals

alle rechten van individuen in het licht van een politiestaat.

Wat België betreft, kunnen we gerust zijn: de bescherming van het beroepsgeheim wordt over het algemeen goed gewaarborgd door de rechtbanken, ook al moeten we waakzaam blijven voor soms onaanvaardbare politiepraktijken. Men verwijst hier naar het afluistersysteem dat bestond in een politiebureau in een Vlaamse gemeente, om gesprekken tussen advocaten en beklagden af te luisteren.

De verdediging van de mensenrechten is een dagelijkse strijd.

Wat België betreft, kunnen we gerust zijn: de bescherming van het beroepsgeheim wordt over het algemeen goed gewaarborgd door de rechtbanken, ook al moeten we waakzaam blijven voor soms onaanvaardbare politiepraktijken. Men verwijst hier naar het afluistersysteem dat bestond in een politiebureau in een Vlaamse gemeente, om gesprekken tussen advocaten en beklagden af te luisteren.

De verdediging van de mensenrechten is een dagelijkse strijd.

Pascale HAUTFENNE

Goed nieuws voor Belgen die een tweede verblijf bezitten in Frankrijk

Het Hof van Cassatie heeft uitspraak gedaan.

De huurwaarde van niet-verhuurde buitenlandse gebouwen, die in België moet worden aangegeven voor het «progressievoorbehoud», mag niet eerst worden verminderd met buitenlandse belastingen en vervolgens met het forfaitaire tarief van 40%, maar kan eerst worden verminderd met het forfaitaire abbatement van 40% en vervolgens met buitenlandse belastingen.

Het verschil is aanzienlijk. Uitgaande van een huurwaarde van 100 en een buitenlandse belasting van 50%, zal het progressievoorbehoud slechts voor 10 (100-40-50) worden toegepast waar deze volgens de onheuglijke Belgische administratieve praktijk voor 30 (100-50-20) werd toegepast.

Als kers op de taart veroordeelt het Hof van Cassatie de praktijk om de terugbetaling van de roerende voorheffing te weigeren aan de belastingplichtige die de vernietiging van de belasting verkrijgt wanneer de administratie in staat is om een nieuwe bijdrage vast te stellen, in plaats van de vernietigde belasting.

De leer van dit arrest van het Hof van Cassatie kan worden ingeroepen voor de aangiften die nog moeten ingediend worden, maar ook in het kader van vorderingen

De leer van dit arrest van het Hof van Cassatie kan worden ingeroepen voor de aangiften die nog moeten ingediend worden, maar ook in het kader van vorderingen die kunnen worden ingesteld tegen reeds ingekohierde belastingen.

Als u een huis in het buitenland bezit, dan is het de moeite waard om het voordeel te berekenen die uit deze nieuwe jurisprudentie kan worden gehaald.

die kunnen worden ingesteld tegen reeds ingekohierde belastingen.

Als u een huis in het buitenland bezit, dan is het de moeite waard om het voordeel te berekenen die uit deze nieuwe jurisprudentie kan worden gehaald.

Fiscale boete en schorsing: het Grondwettelijk Hof is het eens met de belastingplichtige

Een belastingplichtige krijgt een boete, omdat hij niet heeft voldaan aan de verplichting om een juridische constructie aan te geven in zijn jaarlijkse aangifte personenbelasting.

Voor de rechter van Marche-en-Famenne verwijt hij de belastingadministratie en de rechtbanken dat

zij niet bevoegd zijn om de boete te verlagen, en in het bijzonder de toepassing van een opschorting.

De belastingrechter merkt op dat er geen bepaling is die hem toestaat om de overtreder het voordeel van de opschorting toe te kennen en heeft daarom besloten het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen.

Hij vroeg het Hof of artikel 445 WIB 1992 in strijd was met de artikelen 10 en 11 en 172 van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 6 van het Europees Verdrag tot de Rechten van de Mens, in die zin dat het de rechter niet toestaat de in die bepaling voorziene boete op te schorten, terwijl de overtreder een voorwaardelijke straf kan worden opgelegd indien hij voor het Strafhof verschijnt, voor dezelfde feiten.

Het is dus een combinatie van het gelijkheidsbeginsel en het recht op een eerlijk proces.

Het Hof zal vaststellen dat het WIB 1992 deze twee grondrechten heeft geschonden.

Aangezien de administratieve geldboeten voorzien in artikel 445 WIB 1992 tot doel hebben overtredingen in het kader van het WIB 1992 te voorkomen en te bestraffen die worden begaan door belastingplichtigen die de door dat wetboek opgelegde verplichtingen niet nakomen, zijn zij dus van strafrechtelijke aard en dus strafbaar in de zin van artikel 6 van het Europees Verdrag tot de Rechten van de Mens.

In tegenstelling tot de persoon

die voor de strafrechter wordt vervolgd, kan een belastingplichtige die bij de belastingrechter beroep aantekent tegen de beslissing waarbij hem een fiscale boete wordt opgelegd, echter niet profiteren van de schorsing, die alleen door een strafrechter kan worden bevolen.

Het Hof erkent dat het zeker aan de wetgever is om te beoordelen of het wenselijk is de rechter te dwingen streng te zijn wanneer een strafbaar feit bijzonder schadelijk is voor het algemeen belang.

Zij herinnert eraan dat de opschorting van de tenuitvoerlegging van straffen tot doel heeft de aan de tenuitvoerlegging van straffen inherente nadelen te verminderen en de rehabilitatie van de veroordeelde niet in gevaar te brengen.

Zij erkent ook dat het stelsel van de betrokken fiscale geldboete kan verschillen van dat van de strafrechtelijke sancties waarin het WIB 1992 voorziet of van dat van de administratieve sancties waarin andere aangelegenheden voorzien.

Hoewel dergelijke verschillen weliswaar relevant kunnen zijn om de toepassing van specifieke regels op bepaalde gebieden te rechtvaardigen, merkt het Hof op dat zij in casu niet relevant zijn: on-

geacht of zij door de strafrechter of door een andere rechtbank, zoals de burgerlijke rechter, worden toegekend, kan de schorsing de veroordeelde ertoe aanzetten het goed te maken, door te dreigen met de uitvoering, indien hij zou recidiveren, van het bevel tot betaling van een boete.

Het Hof is echter van oordeel dat het aan de wetgever is om in deze zaak de voorwaarden te bepalen waaronder een schorsing, alsmede eventueel een proeftijd, kan worden bevolen en om de voorwaarden en de procedure voor de intrekking ervan vast te stellen.

Uit dit alles leidt zij af dat artikel 445 WIB 1992 niet verenigbaar is met de artikelen 10, 11 en 172 van de Grondwet, aangezien het de belastingrechter niet toestaat het voordeel van de schorsing aan de overtreders toe te kennen.

Er is dus sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel en het recht op een eerlijk proces.

Wat is de onmiddellijke omvang van het arrest?

Volgens het Hof heeft de vaststelling van de ongrondwettigheid echter niet tot gevolg dat deze bepaling, in afwachting van een tussenkomst van de wetgever, niet langer door de rechter kan worden toegepast wanneer zij vaststellen

dat de inbreuken zijn vastgesteld, dat het bedrag van de geldboete niet onevenredig is aan de ernst van de inbreuk en dat er zelfs indien deze maatregel bij wet niet was voorzien, niet nodig zou zijn geweest om een schorsing toe te kennen.

Het is duidelijk dat ernstige zaken waarschijnlijk niet zullen profiteren van deze rechtspraak, maar belastingplichtigen die het waarschijnlijk goed zullen maken en weer op het goede spoor zullen komen, kunnen zich al op deze rechtspraak beroepen, in afwachting van een wetswijziging om rekening te houden met dit belangrijke arrest.

Het is duidelijk dat ernstige zaken waarschijnlijk niet zullen profiteren van deze rechtspraak, maar belastingplichtigen die het waarschijnlijk goed zullen maken en weer op het goede spoor zullen komen, kunnen zich al op deze rechtspraak beroepen, in afwachting van een wetswijziging om rekening te houden met dit belangrijke arrest.

Perrine RUDEWIEZ

Vlaanderen verlaagt zijn registratierechten voor een eigen woning en verhoogt ze voor tweede verblijven. Fiscale concurrentie tussen de Gewesten gaat van start!

Vlaams Minister-president Jan Jambon heeft aangekondigd dat hij de registratierechten wil verlagen tot 3% op de aankoop van een eerste woning (huis of appartement) ongeacht de aankoopprijs.

In de praktijk zal voor een woning van 250.000 euro het bedrag aan registratierechten dalen van 15.000 euro naar 7.500 euro.

Daarentegen, als het gaat om een tweede woning of een woning bestemd voor verhuur, zullen de registratierechten die nu 10% bedragen, stijgen naar 12%.

Concreet, voor een huis van een gelijkaardig bedrag, zullen de kosten stijgen naar 30.000 euro in plaats van 25.000 euro nu.

Het plan van de regering is om het mogelijk te maken voor jongeren om eigenaar te worden. Omdat de maatregelen in principe op 1 januari 2022 van kracht worden, zullen jongeren die gewaarschuwd zijn de aankoop van hun woning uitstellen naar het begin van het jaar. A contrario kunnen we een stormloop verwachten voor de aankoop van tweede verblijven aan de Belgische Kust.

En in andere gewesten?

In het Waals Gewest bedragen de registratierechten voor de aankoop van een onroerend goed 12,5%. U kan echter genieten van een verlaagd tarief van 6% op de eerste schijf, d.w.z. op de eerste 163.000 euro op voorwaarde echter dat uw kadastraal inkomen niet meer bedraagt dan 745 EUR.

In het Brussels Gewest is het ook het tarief van 12,5% dat van toepassing is met een aanzienlijk abbattement voor een onroerend goed van maximaal 500.000 euro. Een boost van 21.875 euro die men

waardeert bij de aankoop van zijn eigendom.

Het spreekt voor zich dat jongeren twee keer nadenken voordat ze investeren. Maak uw berekeningen, de belastingconcurrentie is gelanceerd!

Het plan van de regering is om het mogelijk te maken voor jongeren om eigenaar te worden. Omdat de maatregelen in principe op 1 januari 2022 van kracht worden, zullen jongeren die gewaarschuwd zijn de aankoop van hun woning uitstellen naar het begin van het jaar. A contrario kunnen we een stormloop verwachten voor de aankoop van tweede verblijven aan de Belgische Kust.

Angélique PUGLISI

Vormen de Belgische “excess profits” rulings ongelijke staatssteun? Recent standpunt van het Hof van Justitie van de Europese Unie

1. In 2004 heeft de Belgische wetgever in het Wetboek van de Inkomstenbelastingen («WIB») een fiscale bepaling opgenomen betreffende grensoverschrijdende transacties van entiteiten verbonden binnen een multinationale groep, die met name voorziet in een correctie van de aan belasting onderworpen winsten, bekend als een «negatieve correlatieve aanpassing» (of «excess profits») (artikel 185, § 2 WIB).

Deze regeling laat, onder bepaalde voorwaarden, buitenlandse multinationals gevestigd in België toe om «excess profits» af te trekken van hun boekhoudkundige winst.

Deze «excess profits» worden gedefinieerd als het verschil tussen de winsten die de buitenlandse onderneming van een multinationale groep heeft gemaakt en de winsten die in dezelfde situatie worden gemaakt door een onafhankelijke Belgische onderneming, die geen deel uitmaakt van een multinationale groep. Deze «excess profits» worden geacht afkomstig te zijn van synergieën, schaalvoordelen, markttoegang en andere economische factoren die specifiek zijn voor multinationale groepen.

In de omzendbrief van 4 juli 2006 waarin deze fiscale bepaling wordt becommentarieerd, wordt gesteld dat deze aanpassing zinvol is in het beginsel van volledige mededinging en bedoeld is om (mogelijke) dubbele belasting te voorkomen of te schrappen. De omzendbrief voegt daaraan toe dat de herziening geval per geval moet gebeuren op basis van de beschikbare informatie die door de belastingplichtige wordt gegeven. Deze toetsing wordt in de praktijk uitgevoerd door de Dienst Voorafgaande Beslissingen, die beoordeelt of een «negatieve correlatieve correctie» kan worden toegepast met betrekking tot het principe en het bedrag ervan. De Dienst Voorafgaande Beslissingen kan de overeenkomstige aanpassing ook afhankelijk stellen van de voorwaarden die uitdrukkelijk door de Dienst zijn bepaald.

2. Deze vrijstellingsregeling voor «excess profits» heeft veel multinationale ondernemingen in staat gesteld om zogenaamde «overmatige» winsten van hun belastinggrondslag af te trekken

op basis van voorafgaande en bindende fiscale rulings die over het algemeen vier jaar geldig zijn en kunnen verlengd worden.

In de praktijk werd de werkelijke winst van de betrokken ondernemingen over het algemeen met meer dan 50% verminderd, of in sommige gevallen zelfs met 90%.

Vanaf 2013 startte de Europese Commissie onderzoeken naar dit systeem van “excess profits”. Het doel van deze onderzoeken was om vast te stellen of belastingbesparingen door begunstigde multinationals als onwettige staatssteun moesten worden beschouwd. Na de aankondiging van deze onderzoeken stopte de Belgische fiscus onmiddellijk met het verlenen van voorafgaande rulings op basis van dit systeem.

Tot besluit van haar onderzoeken heeft de Europese Commissie in een besluit van 11 januari 2016 geoordeeld dat de belastingbesparingen van ondernemingen die profiteren van de Belgische vrijstellingsregeling

«excess profits» onwettige staatssteun vormen en aan de Belgische Staat moeten worden terugbetaald. Zij schatte dit terug te betalen bedrag op ongeveer 700 miljoen euro.

De Commissie baseerde deze conclusie op de volgende hoofdargumenten:

- de regeling wijkt selectief af van de gewone praktijk waarin de Belgische regels van vennootschapsbelasting voorzien, omdat zij enkel van toepassing is op multinationale ondernemingen;

- deze regeling wijkt ook af van het beginsel van «volledige mededinging» voor zover zij, indien daadwerkelijk «excess profits» worden gemaakt, niet fiscaal en eenzijdig in België mogen worden afgetrokken, maar op een wijze die de economische realiteit van de groep weerspiegelt onder de vennootschappen van de groep en belast worden op de plaats waar zij zijn opgericht.

3. Naar aanleiding van een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Europese Commissie, ingesteld door België en enkele ondernemingen, heeft het Gerecht van de Europese Unie een arrest van 14 februari 2019 gewezen. Het Hof merkte in de eerste plaats op dat de begunstigden van de maatregel niet op algemene en abstracte wijze waren geïdentificeerd. Zij heeft ook vastgesteld dat de Belgische belastingautoriteiten over een beoordelingsmarge beschikten die hen in staat stelde het bedrag en de voorwaarden voor de toekenning van het voordeel aan te passen.

Het Gerecht concludeert derhalve dat de vrijstellingsregeling die van toepassing is op de «excess profits» van Belgische ondernemingen die in multinationale groepen zijn geïntegreerd, geen staatssteunregeling vormt. Bijgevolg heeft zij het besluit van de Europese Commissie nietig verklaard.

4. Op 24 april 2019 heeft de Europese Commissie hoger beroep ingesteld bij het Hof van Justitie van de Europese Unie wegens fouten van het Gerecht bij de interpretatie van de definitie van de staatssteunregeling.

Dit beroep is dus uitsluitend gebaseerd op het bestaan van een onjuiste rechtsopvatting.

In een zeer recente beslissing van 16 september 2021 (C-337/19P-Commissie/België en Magnetrol International) heeft het Hof van Justitie het arrest van het Gerecht nietig verklaard nadat het had geconcludeerd dat het juridische vergissingen had gemaakt bij de interpretatie van de definitie van staatssteun.

Volgens het Hof heeft het Gerecht in casu ten onrechte de kwalificatie als staatssteun afgewezen op grond van het feit dat de ingevoerde regeling niet het gevolg

is van een bepaling waarbij steun aan ondernemingen afzonderlijk wordt toegekend, maar van een vaste administratieve praktijk van de Belgische autoriteiten. Zij is van mening dat het begrip «beschikking» (een van de voorwaarden voor staatssteun) ook kan verwijzen naar een voortdurende administratieve praktijk van de autoriteiten wanneer uit die praktijk blijkt dat er een «systematische handelwijze» is.

Volgens het Hof heeft het Gerecht weliswaar vastgesteld dat de rechtsgrond van de omstreden regeling niet alleen voortvloeit uit een bepaling van het WIB, maar ook uit de toepassing van die bepaling door de Belgische belastingdienst, maar heeft het niet alle consequenties uit deze vaststelling getrokken. Zij heeft met name geen rekening gehouden met het feit dat de Europese Commissie dit verzoek niet alleen had afgeleid uit bepaalde handelingen (met name artikel 185, lid 2, WIB en de omzendbrief van 4 juli 2016), maar ook uit een systematische gedragslijn van de autoriteiten.

Door haar analyse te beperken tot de bovengenoemde wetgevingshandelingen, heeft het Gerecht volgens het Hof het

Het Gerecht van de Europese Unie zal waarschijnlijk nog enkele jaren nodig hebben voordat het over de grond van de zaak beslist. In afwachting van deze beslissing worden veel procedures van andere bedrijven opgeschort. De juridische strijd duurt dan ook voort voor veel bedrijven die hebben geprofiteerd van het “excess profits” regime.

begrip «beschikking» dus verkeerd geïnterpreteerd.

Met betrekking tot de tweede vereiste voorwaarde opdat een maatregel als staatssteun kan gekwalificeerd worden, namelijk het feit dat voor de toekenning van de steun geen aanvullende uitvoeringsmaatregel vereist is, concludeert het Hof dat het Gerecht geen rekening heeft gehouden met het feit dat een van de wezenlijke kenmerken van de betrokken regeling was dat de Belgische belastingdienst de vrijstelling systematisch had verleend wanneer aan de voorwaarden was voldaan. Deze systematische praktijk is, zoals hierboven is aangegeven, een relevante factor in het kader van de kwalificatie van een overheidsmaatregel als staatssteun.

5. Op basis van deze essentiële overwegingen vernietigt het Hof van Justitie van de Europese Unie derhalve het arrest van het Gerecht van 14 februari 2019.

Zij is ook van mening dat de zaak niet in een staat van wijzen is en dus niet in staat is om het geschil zelf definitief te beslissen. Volgens het Hof moeten andere aspecten worden onderzocht, zoals de schending van de legaliteitsbeginselen en de bescherming van het gewettigd vertrouwen met betrekking tot de vordering tot terugvordering van de vermeende staatssteun van de begunstigde groepen.

Bijgevolg verwijst het Hof de zaak terug naar het Gerecht voor een uitspraak over deze aspecten van de zaak, rekening houdend met

het feit dat het Gerecht gebonden is aan de beslissing van het Hof in het kader van de hogere voorziening met betrekking tot het begrip staatssteun.

Het Gerecht van de Europese Unie zal waarschijnlijk nog enkele jaren nodig hebben voordat het over de grond van de zaak beslist. In afwachting van deze beslissing worden veel procedures van andere bedrijven opgeschort.

De juridische strijd duurt dan ook voort voor veel bedrijven die hebben geprofiteerd van het “excess profits” regime.

De omzendbrief betreffende de jaarlijkse belasting op effectenrekeningen

Het is via de omzendbrief van 7 oktober 2021 met maar liefst 116 antwoorden dat de centrale administratie een reeks vragen beantwoordt met betrekking tot de jaarlijkse belasting op effectenrekeningen (hierna «TACT»).

De omzendbrief van de administratie verwijst enerzijds naar de draagwijdte, de belastinggrondslag, het tarief van deze belasting, de verplichtingen van financiële tussenpersonen, gevolmachtigden en die van rekeninghouders en anderzijds naar controlemaatregelen en sancties.

Het is in de eerste plaats nuttig eraan te herinneren dat de TACT,

ingevoerd bij de wet van 17 februari 2021, een jaarlijkse belasting van 0,15% is die van toepassing is op de gemiddelde waarde van alle financiële instrumenten die op een effectenrekening worden aangehouden, op voorwaarde dat deze waarde meer dan een miljoen euro bedraagt. Het bedrag van deze belasting blijft echter beperkt tot 10% van het verschil tussen de heffingsgrondslag en de drempel van één miljoen euro.

De omzendbrief bepaalt dat bij het bepalen van het bedrag van deze drempel van één miljoen euro alle financiële instrumenten, evenals de fondsen die op de effectenrekening worden aangehouden, in aanmerking moeten worden genomen zonder enig onderscheid te maken.

Volgens de omzendbrief is het begrip «belastbare financiële instrumenten» ter illustratie en niet uitputtend gedefinieerd, zodat de TACT van toepassing is op de effectenrekening, ongeacht de aard van de daarin opgenomen instrumenten.

Om de waarde van financiële instrumenten te bepalen, moet echter een onderscheid worden gemaakt naargelang het betrokken instrument al dan niet beursgenoteerd is.

Voor beursgenoteerde financiële instrumenten moet rekening worden gehouden met de slotkoers van het financiële instrument.

Voor andere niet-beursgenoteerde financiële instrumenten wordt rekening gehouden met de waarde waartegen het instrument

is opgenomen in het laatst beschikbare overzicht van financiële instrumenten dat door de financiële intermediair aan de houder wordt toegezonden. Indien het financiële instrument niet in de betrokken verklaring is opgenomen, moet dan rekening worden gehouden met de laatst openbaar beschikbare marktwaarde of, bij gebreke daarvan, met de best mogelijke schatting van de waarde.

De omzendbrief voegt enkele details toe over de personen die tot voldoening van de belasting gehouden zijn.

Voor Belgische inwoners is de belasting steeds verschuldigd voor de effectenrekeningen die zij zowel in België als in het buitenland aanhouden.

Voor niet-ingezetenen is de belasting verschuldigd op effectenrekeningen die in België worden aangehouden, behalve in het geval dat de woonstaat met België een dubbelbelastingverdrag heeft gesloten dat bepaalt dat België niet bevoegd is om effectenrekeningen te belasten. In het geval dat de effectenrekening

wordt aangehouden door zowel een Belgische ingezetene als een niet-ingezetene die al dan niet een beroep doet op een dubbelbelastingverdrag, blijft de belasting volledig verschuldigd.

Een dubbelbelastingverdrag kan dus enkel leiden tot de niet-toepassing van de belasting in het geval dat de effectenrekening uitsluitend wordt aangehouden door een of meer ingezetenen van een andere staat waarmee België een dubbelbelastingverdrag heeft afgesloten die de heffingsbevoegdheid op de effectenrekening overdraagt aan de woonstaat.

Ten slotte loopt de referentieperiode, d.w.z. de periode waarop de berekening van de maatstaf van heffing betrekking heeft, in principe van 1 oktober tot 30 september van het volgende jaar.

Met het oog op de inwerkingtreding van de wet tot invoering van de TACT, d.w.z. op 25 februari 2021, loopt de eerste referentieperiode echter van 26 februari 2021 tot 30 september 2021.

Het is dus aan de financiële intermediairs om binnen één

Voor Belgische inwoners is de belasting steeds verschuldigd voor de effectenrekeningen die zij zowel in België als in het buitenland aanhouden.

Voor niet-ingezetenen is de belasting verschuldigd op effectenrekeningen die in België worden aangehouden, behalve in het geval dat de woonstaat met België een dubbelbelastingverdrag heeft gesloten dat bepaalt dat België niet bevoegd is om effectenrekeningen te belasten.

maand en uiterlijk op 31 oktober 2021 een overzicht van de effectenrekeningen aan hun houders te verstrekken, zodat deze laatsten weinig tijd overhouden om zich aan te passen aan de verduidelijkingen van de centrale administratie.

Verplichte aanpassing van de statuten van vzw's

De verplichte aanpassing van de statuten van vzw's vloeit voort uit het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen («WVV»). De aanpassing moet uiterlijk op 1 januari 2024 doorgevoerd zijn.

De belangrijkste aanpassingen van de statuten die moeten worden doorgevoerd, zijn de volgende:

- De loutere notie van het doel van de vzw volstaat niet meer: naast het belangeloze doel moeten de statuten van de vzw het doel van de vzw nauwkeurig beschrijven, dat wil zeggen de belangrijkste activiteiten die zij zal uitvoeren om haar doel te bereiken. Niet-naleving van deze bepaling kan leiden tot de nietigheid van de vzw uitgesproken door de vennootschapsrechtbank;
- De vzw (de Raad van Bestuur en de Algemene Vergadering) moet niet langer uit drie leden bestaan: twee leden zijn voldoende, ook voor de oprichting (art. 1:2 WVV);
- De vzw moet een andere naam aannemen dan die van elke andere rechtspersoon (art. 2:3, §1, lid 1 WVV): zij moet de bestaande namen controleren op de website van de Kruispuntbank van Ondernemingen («KBO») of via het Belgisch Staatsblad;
- Het is verplicht om het gewest te vermelden waarin de maatschappelijke zetel van de vzw is gevestigd: het volledige adres en het gerechtelijk arrondissement zijn niet langer verplicht (art. 2:4, lid 1 WVV);

- Het e-mailadres van de vzw moet worden vermeld in de statuten van de vzw om geldig erkend te worden voor de vzw: de Raad van Bestuur is bevoegd om dit adres te wijzigen (art. 2:4, lid 2 en 3 WVV);
- De minimumtermijn voor het bijeenroepen van de Algemene Vergadering wordt verhoogd van acht naar vijftien volle dagen;
- In geval van belangenconflict moet de bestuurder de raad van bestuur hiervan op de hoogte brengen en mag hij de debatten niet bijwonen en deelnemen aan de stemming. Daarnaast moeten de aard en uiteenzetting van het belangenconflict in de notulen worden opgenomen.

Deze aangepaste statuten moeten worden goedgekeurd op de Algemene Vergadering, aangezien enkel de Algemene Vergadering de statuten kan wijzigen.

Derhalve moet de Raad van Bestuur de leden van de Algemene Vergadering minstens vijftien dagen voor de datum van de vergadering bijeenroepen. De agenda en de voorgestelde wijzigingen moeten formeel worden vermeld in de uitnodiging voor de vergadering. De vermelding «wijziging van de statuten» is niet voldoende.

Bovendien kan een Algemene Vergadering enkel rechtsgeldig beslissen overeenstatutenwijziging indien minstens twee derde van

de effectieve leden van de vzw aanwezig of vertegenwoordigd is (aanwezigheidsquorum). Indien dit quorum echter niet wordt bereikt, kan een tweede Algemene Vergadering worden bijeengeroepen.

Daarom is het verstandig om een tweede datum te voorzien (ten minste vijftien dagen na de eerste), in het geval dat het quorum niet wordt bereikt op de eerste Algemene Vergadering die wordt opgeroepen om de statuten te wijzigen. Deze tweede Algemene Vergadering is geldig ongeacht het aantal aanwezigen of vertegenwoordigden.

Het quorum van de stemmen voor de wijziging van de statuten bedraagt vier vijfde van de uitgebrachte stemmen.

Ten slotte, wanneer de Algemene Vergadering de nieuwe statuten heeft goedgekeurd, moeten ze, samen met de gecoördineerde tekst van de statuten, worden neergelegd bij de griffie van de ondernemingsrechtbank. Het is deze laatste die ze ter publicatie aan het Belgisch Staatsblad zal overmaken.

Afschrift Tax and Legal staat zoals altijd te uwer beschikking om u bij te staan bij het bijwerken van uw statuten en bij de administratieve formaliteiten.

De verplichte aanpassing van de statuten van vzw's vloeit voort uit het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen («WVV»). De aanpassing moet uiterlijk op 1 januari 2024 doorgevoerd zijn.

Pascale HAUTFENNE

Nieuw belastingverdrag tussen België en Frankrijk: eerste beschouwingen

België en Frankrijk ondertekenden op 9 november 2021 een nieuw dubbelbelastingverdrag inzake belastingen op inkomsten en het vermogen en ter voorkoming van belastingontduiking en fiscale fraude.

Het doel van dit nieuwe verdrag is de modernisering van de regels die werden vastgelegd in het thans geldende verdrag, ondertekend op 10 maart 1964, maar die niet langer in overeenstemming waren met de meest recente internationale normen.

De inwerkingtreding van de nieuwe tekst vindt plaats aan het einde van het legislatieve ratificatieproces dat moet plaatsvinden en dat op zijn vroegst op 1 januari 2023.

Tweethema's zijn bijzonder belangrijk voor Belgische investeerders.

1. Dividenden

De regel blijft dat dividenden die door een vennootschap die een ingezetene is van een verdragsluitende staat aan een ingezetene van de andere verdragsluitende staat uitkeert, in die andere staat kunnen worden belast, maar dividenden die worden uitgekeerd door een vennootschap die een ingezetene is van een verdragsluitende staat, kunnen ook in die staat worden belast volgens de wetgeving van die staat, maar indien de uiteindelijk gerechtigde van de dividenden een ingezetene is van de

andere verdragsluitende staat, mag de aldus gevestigde belasting niet meer bedragen dan 12,8 % van het brutobedrag van de dividenden.

Het maximumtarief van de roerende voorheffing op dividenden wordt daarom verlaagd naar 12,8%, tegenover 10% of 15% in het huidige akkoord.

Een volledige vrijstelling van bronbelasting is ook beschikbaar voor dividenden die door een vennootschap van een verdragsluitende staat worden uitgekeerd aan een in de andere verdragsluitende staat gevestigde vennootschap die gedurende een periode van 365 dagen vanaf de datum van betaling van het dividend rechtstreeks ten minste 10 % van het kapitaal van de uitkerende vennootschap bezit.

De vennootschap die de dividenden ontvangt, moet er de uiteindelijk begunstigde van zijn om aanspraak te kunnen maken op de volledige vrijstelling van roerende voorheffing.

Het nieuwe belastingverdrag biedt echter een onaangename verrassing voor Belgische investeerders die aandelen bezitten in Franse bedrijven.

De bepaling betreffende het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting (FGBB) is immers verdwenen.

Zoals we in vorige nummers hebben uiteengezet, is het op basis van deze bepaling dat de Belgische fiscus sinds 2021 ermee instemde om de roerende voorheffing op het in Frankrijk uitgekeerde dividend ten belope van 15% af te trekken van de in België verschuldigde roerende voorheffing.

De belastingstijle was dus van korte duur en de dubbele belasting van Franse dividenden zal door het nieuwe belastingverdrag worden toegestaan.

2. Meerwaarden op aandelen

De belangrijkste verandering is de nieuwe verdeling van de heffingsbevoegdheid van kapitaalwinsten, waaronder meerwaarden op aandelen.

België stelt meerwaarden op aandelen die gerealiseerd worden door Belgische ingezetenen inderdaad vrij wanneer ze deel uitmaken van het beheer van hun privévermogen.

Frankrijk beschikt niet over een dergelijke vrijstelling.

Het nieuwe verdrag bepaalt dat winsten uit vervreemding van aandelen, deelbewijzen of andere rechten in een vennootschap, trust of vergelijkbare instelling, waarvan de activa bestaan uit meer dan 50 % van hun waarde, rechtstreeks of onrechtstreeks, onroerende goederen die in een verdragsluitende staat zijn gelegen, in die staat kunnen worden belast wanneer zij onderworpen zijn aan, volgens de wetgeving van die staat, hetzelfde belastingregime als de winst uit de vervreemding van onroerende goederen.

Voor de toepassing van deze bepaling worden winsten uit vervreemding van aandelen die genoteerd zijn aan een gereguleerde effectenbeurs in de Europese Economische Ruimte niet in aanmerking genomen.

Het zal duidelijk zijn dat bedrijven met een overwicht aan Frans onroerend goed dat eigendom is van Belgische ingezetenen het doelwit zijn.

In tegenstelling tot Frankrijk belast België geen

vermogenswinsten op aandelen van vastgoedvennootschappen door transparantie.

Opgelet: het bedrijf hoeft niet perse Frans te zijn om belastingheffing in Frankrijk mogelijk te maken; de onroerende activa alleen moeten voor meer dan 50% Frans zijn.

Het huidige verdrag geeft haar niet zo'n heffingsbevoegdheid, maar het is waar dat een arrest van de Franse Raad van State van 24 februari 2020 het standpunt van de Franse administratie had bekrachtigd, volgens hetwelk de bevoegdheid om de overdracht van de aandelen van een Franse burgerlijke vennootschap met "onroerend overwicht" door een niet-ingezeten (Belgische) vennootschap te belasten, aan Frankrijk moet worden toegekend, ondanks het ontbreken van een clause van overwicht van onroerende goederen in de oude overeenkomst.

Deze wijziging van het Preventieverdrag kan zeker gebruikt worden om de pogingen van de fiscus te bestrijden om meerwaarden te belasten op aandelen gerealiseerd door Belgische ingezetenen onder

Deze wijziging van het Preventieverdrag kan zeker gebruikt worden om de pogingen van de fiscus te bestrijden om meerwaarden te belasten op aandelen gerealiseerd door Belgische ingezetenen onder het huidige Verdrag, dus tot 31 december 2022.

Voor de toekomst zullen Belgische inwoners worden aangeraden om na te denken over de reorganisatie van de activa die ze nog in Frankrijk aanhouden.

het huidige Verdrag, dus tot 31 december 2022.

Voor de toekomst zullen Belgische inwoners worden aangeraden om na te denken over de reorganisatie van de activa die ze nog in Frankrijk aanhouden.

Sylvie LEYDER

Luxemburg: nieuw voor Belgische grensarbeiders

Het fiscaal en sociaal stelsel voor Belgische grensarbeiders die in het Groothertogdom Luxemburg werken, is strikt gereguleerd.

Fiscaal gezien kunnen Belgische grensarbeiders in België aanspraak maken op de volledige vrijstelling van het loon dat zij in Luxemburg ontvangen, op voorwaarde dat zij kunnen aantonen dat deze vergoeding verband houdt met een fysieke aanwezigheid op het Luxemburgse grondgebied. Met andere woorden, de diensten in verband met de Luxemburgse vergoeding moeten op Luxemburgs grondgebied zijn verricht. Indien dit bewijs niet kan geleverd worden, zijn de voordelen belastbaar in België, de woonstaat.

Het ontstaan van de gezondheidscrisis noopte tot enkele tijdelijke aanpassingen van deze regel.

De Belgische en Luxemburgse fiscus zijn overeengekomen om alle grensarbeiders tot 30 september 2021 toe te staan om te telewerken zonder hun recht op de Belgische belastingvrijstelling te verliezen. Deze overeenkomst is zojuist

verlengd tot en met 31 december 2021. Dit betekent dat grensarbeiders tot het einde van het jaar zonder belastinglimiet kunnen telewerken tot die datum.

Vanuit het oogpunt van de sociale zekerheid werd reeds op 31 december 2021 een overeenkomst tussen België en het Groothertogdom verlengd, namelijk dat deze werknemers onder de bescherming van de Luxemburgse sociale zekerheid blijven, wetende dat de sociale zekerheid van de woonstaat in beginsel van toepassing is op werknemers die meer dan 25 % van hun totale arbeidstijd in België werken.

De uitzonderlijke regelingen als gevolg van de gezondheidscrisis zijn daarom tot en met 31 december 2021 op elkaar afgestemd inzake fiscale en sociale aangelegenheden.

Vanaf 1 januari 2022 zal onbeperkt telewerken in principe eindigen en zullen grensarbeiders terugkeren naar het fiscaal kader zoals voorzien in het Belgisch-Luxemburgse preventieverdrag en het slotprotocol, maar met de wijziging van een andere regel.

Deze regel heeft betrekking op de administratieve tolerantie die

in het kader van de Gaïchel VIII-akkoorden werd gehanteerd door de Belgische en Luxemburgse overheid. Deze overeenkomst van 2015 bepaalde dat een Belgische grensarbeider zijn beroepsactiviteit 24 dagen per jaar buiten de staat van de gebruikelijke activiteit (d.w.z. buiten Luxemburg) kon uitoefenen zonder het voordeel van de Belgische belastingvrijstelling te verliezen.

Na de laatste top van Gaïchel XI die op 31 augustus jongstleden werd gehouden, kwamen de Belgische en Luxemburgse ministers van Financiën overeen om grensarbeiders 10 dagen extra telewerk per jaar toe te kennen, waardoor de administratieve tolerantie op een totaal van 34 dagen buiten de gebruikelijke staat van activiteit komt, terwijl ze in die staat belastbaar blijven.

Deze versoepeling van de administratieve tolerantie zal niet nalaten het werk van grensarbeiders te bevorderen en te vergemakkelijken, die er echter rekening mee moeten houden dat administratieve tolerantie vereist dat voor alle andere gewerkte dagen de diensten worden verleend door de Belgische grensarbeider op Luxemburgs grondgebied.

Deze versoepeling van de administratieve tolerantie zal niet nalaten het werk van grensarbeiders te bevorderen en te vergemakkelijken, die er echter rekening mee moeten houden dat administratieve tolerantie vereist dat voor alle andere gewerkte dagen de diensten worden verleend door de Belgische grensarbeider op Luxemburgs grondgebied.

Angélique PUGLISI

Mededeling van informatie aan de Belgische belastingdienst, voorzichtigheid is geboden

De onderzoeksbevoegdheden van de Belgische belastingdienst om de juistheid van de belastingaangiften van belastingplichtigen te controleren, zijn zeer uitgebreid. Sinds kort zijn belastingplichtigen verplicht om hun boeken en documenten ter beschikking te stellen van de fiscus via een beveiligd elektronisch platform van de FOD Financiën. Belastingautoriteiten kunnen ook informatie verzamelen door middel van een onaangekondigde inspectie ter plaatse. De uitwisseling van informatie met buitenlandse belastingdiensten en de uitwisseling van informatie tussen overheidsdiensten stellen hen in staat toegang te krijgen tot een aanzienlijke hoeveelheid informatie over belastingplichtigen.

Gelukkig zijn er grenzen aan de opsporingsbevoegdheden van de belastingdienst (zoals de beginselen van proportionaliteit en eerbiediging van het privéleven, beroepsgeheim of zakengeheim), maar erkend moet worden dat deze in de praktijk weinig gewicht in de schaal leggen tegenover de toenemende inmenging van administratieve autoriteiten in het leven van belastingplichtigen.

Een recent arrest van de Nederlandstalige Rechtbank van

Eerste Aanleg van Brussel van 7 juni 2021, richt zich nu ook op de risico's van het voeren van een dossier na een fiscale controle en de noodzaak om ervoor te zorgen dat verzoeken om informatie van de belastingdienst op een nauwkeurige en beperkte manier worden beantwoord.

In de onderhavige zaak, die aan de rechtbank werd voorgelegd, had de fiscus aan de zaakvoerder van twee Belgische vennootschappen die actief zijn op het gebied van informatica een verzoek tot informatie gestuurd betreffende de belastingjaren 2014 en 2015 in het kader van zijn mogelijke betrokkenheid bij een juridische structuur of een buitenlandse vermogensstructuur. De zaakvoerder van de vennootschappen antwoordde dat hij alleen betrokken was bij een Belgische vennootschap.

Het verzoek tot informatie werd gevolgd door een aankondiging, door de Bijzondere Belastinginspectie van Brussel, van een controle op de maatschappelijke zetel van de twee Belgische vennootschappen voor de belastingjaren 2014 en 2015.

Tijdens deze controle nam de fiscus documenten mee en kopieerde hij selectief bestanden van de NAS-

server van het bedrijf. Daarbij werd ook de manager van de Belgische bedrijven ondervraagd.

Enkele maanden later ontving de zaakvoerder een voorafgaande melding van aanwijzingen van fraude waarmee belastingadministratie de aanwijzingen van fraude meedeelde die haar volgens haar in staat stelden om jaren voorafgaand aan de boekjaren 2014 en 2015 (te weten de aanslagjaren 2011 tot en met 2013) te onderzoeken, overeenkomstig artikel 333 lid 3 van het Wetboek inkomstenbelastingen.

De onderzoeksprocedure eindigde met een ambtshalve aan de zaakvoerder gerichte belastingaangifte betreffende het inkomstenjaar 2011, het aanslagjaar 2012, waarin een verhoging van de belastinggrondslag en een belastingverhoging van 200% werd aangekondigd. Er werd een extra bijdrage opgelegd en naar de zaakvoerder gestuurd.

Voor de rechtbank voerde de zaakvoerder aan dat de belastingheffing onrechtmatig was vastgesteld op basis van aanwijzingen van fraude die waren ontdekt bij de controle bij de vennootschappen, die beperkt was tot de belastingjaren 2014 en 2015.

In het licht van de aankondiging van een belastingcontrole lijkt het verstandig dat de betrokken belastingplichtigen zich zodanig organiseren dat de toegang van de belastingdienst tot de betrokken informatie door de jaren waarop de controle betrekking heeft, wordt beperkt

Volgens de zaakvoerder had de belastingadministratie, zonder voorafgaande melding van aanwijzingen van fraude tijdens de controle, buiten de toegestane gewone termijn onderzoeken uitgevoerd. De bijdrage moest daarom worden ingetrokken, omdat deze was gebaseerd op illegaal verkregen informatie.

Het Hof volgde het betoog van de zaakvoerder niet. Zij was van oordeel dat er geen bewijs was dat de belastingautoriteiten tijdens de controle onderzoeken hadden verricht met betrekking tot de zaakvoerder (en niet de twee ondernemingen waarop die controle betrekking had) en met betrekking tot 2011, buiten het gewone onderzoekstijdvak.

Het Hof baseerde zich met name op het feit dat de dagvaarding die vóór de controle ter plaatse was verzonden, enkel betrekking had op de belastingjaren 2014 en 2015.

Volgens de rechtbank speelde het feit dat zij een selectieve

doorzoeking van kopieën had verricht op de server van de twee vennootschappen ook in haar voordeel. Het was slechts bij toeval dat informatie over voorgaande jaren, die niet onder de controle viel, in handen van de belastingadministratie terecht kwam.

Het Hof verwierpt derhalve de middelen van de zaakvoerder op dit punt.

Ook al kan het Hof juridisch niet worden verweten dat ze de argumenten van de verzoekende partij betreffende het onrechtmatige gebruik van de onderzoeksbevoegdheden van de belastingdienst heeft verworpen door haar beslissing op basis van concrete feitelijke elementen te rechtvaardigen, dan nog wijst dit arrest op de risico's die verbonden zijn aan de uitgebreide onderzoeksbevoegdheden van de belastingdienst.

In het licht van de aankondiging van een belastingcontrole lijkt

het verstandig dat de betrokken belastingplichtigen zich zodanig organiseren dat de toegang van de belastingdienst tot de betrokken informatie door de jaren waarop de controle betrekking heeft, wordt beperkt.

Evenzo moet er in het kader van elk verzoek tot informatie van de belastingadministratie zorgvuldig op worden toegezien dat strikt wordt gereageerd op de gevraagde informatie voor de jaren waarop het verzoek betrekking heeft, waarbij ervoor moet worden gezorgd dat deze op volledige wijze wordt beantwoord, teneinde een ambtshalve belastingprocedure te vermijden, waarop de belastingdienst, zoals de praktijk ons leert, niet aarzelt om haar toevlucht te nemen in geval van een gedeeltelijk antwoord op verzoeken om inlichtingen.

Het nieuwe Waalse decreet verhoogt de successierechten nog meer

Hoe zit het met het nieuwe Waalse belastingdecreet dat zojuist in eerste lezing werd goedgekeurd?

Als de titel iedereen akkoord maakt, kan dan hetzelfde gezegd worden over de inhoud?

Natuurlijk weten we dat de belasting wordt geheven om te worden herverdeeld. Deze verplichte bijdrage is gebaseerd op de bijdragecapaciteiten van elk individu. De mogelijkheid om te betalen is dus gekoppeld aan het gelijkheidsbeginsel.

Vergis u echter niet, de verwijzing naar de draagkracht van de belastingplichtigen mag, althans in het Belgische belastingstelsel, niet worden gezien als een verplichting voor de overheid om een beginsel van rechtvaardigheid of fiscale billijkheid te volgen.

Het idee van 'de billijke belasting' is iets dat toch in gedachten moet worden gehouden.

Het gevoel dat mensen hun juiste belasting betalen, is van fundamenteel belang voor het waarborgen van sociale zekerheid, vrede en stabiliteit. Het concept vormt ook de basis voor de interventie van politieke macht, maar wanneer is het echt?

In casu betreft dit decreet een versterking van de strijd tegen belastingfraude en

belastingontwijking. Verschillende componenten worden versterkt.

We citeren, het procedurele luik dat het volgende aankondigt:

- de invoering van een «algemene antimisbruikbepaling». Er zij kort aan herinnerd dat de toepassing van een dergelijke bepaling in de praktijk moeilijk kan worden toegepast, ten eerste omdat de administratie de voorwaarden moet aantonen en ten tweede omdat de belastingplichtige altijd het tegendeel zal kunnen bewijzen.

- de verhoging van onderzoek- en belastingtermijnen van 5 naar 10 jaar.

- of het aanscherpen van fiscale boetes. Een maatregel die de huidige trend naar een steeds meer gestandaardiseerde toepassing door de administratie alleen maar bevestigt.

Het luik van successie- en registratierechten, «billijker»?

Vergeet niet dat de successierechten in België zeer zwaar belast worden, terwijl ze in sommige van onze burens gewoon niet bestaan (althans in een directe lijn).

De te behouden maatregel is ongetwijfeld die van bankgiften, d.w.z. indirecte giften die niet geregistreerd zijn en waarvoor de schenker nu nog 5 jaar zal moeten leven in plaats van 3 jaar na de schenking om zijn begiftigde een belasting ten titel van successierechten te besparen.

Dit zal de meest voorzichtige mensen ertoe aanzetten om de

schenking te registreren om elk risico te vermijden.

Andere charmante maatregelen zijn dus vastgelegd in dit decreet waarvan de toepassing geval tot geval moet worden bekeken. Wij kunnen u begeleiden bij uw stappen.

Tot slot mogen we de ondertekening van dit decreet in een bepaalde economische context niet uit het oog verliezen. Ons inkomensgeoriënteerde land heeft te maken met een zwaar tekort door een daling van de inkomsten.

We blijven echter met gebogen hoofd voorschrijven wat niet werkt.

Zou de huidige situatie niet een kans moeten zijn voor de politieke macht om belastingen anders te gebruiken dan in het verleden, om nieuwe belastingregels aan te nemen die meer gediversifieerd zijn en meer aangepast aan de nieuwe realiteit?

Zou de huidige situatie niet een kans moeten zijn voor de politieke macht om belastingen anders te gebruiken dan in het verleden, om nieuwe belastingregels aan te nemen die meer gediversifieerd zijn en meer aangepast aan de nieuwe realiteit?

Thierry AFSCHRIFT

Pascale HAUTFENNE

Sylvie LEYDER

Angélique PUGLISI

Perrine RUDEWIEZ

Candice JEUNIAUX

Mélanie BARON

IDEFISC

Tel. : 02/646 46 36

Fax : 02/644 38 00

IDEFISC WORDT GEPUBLICEERD DOOR

Thierry AFSCHRIFT

MET DE SAMENWERKING VAN

Pascale HAUTFENNE, hoofdredacteur

EN

Sylvie LEYDER

Angélique PUGLISI

Perrine RUDEWIEZ

Candice JEUNIAUX

Mélanie BARON

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Thierry AFSCHRIFT

Lensstraat, 13

1000 Brussel

INTERNET

www.idefisc.be

VOLGEND NUMMER:

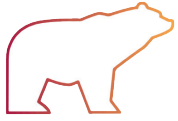
Maart 2022

Om IDEFISC te ontvangen per elektronische post, stuur uw adres naar info@idefisc.be
De informatie die door IDEFISC wordt gepubliceerd is alleen voor informatiedoeleinden; het is geen juridisch advies over specifieke situaties.

Dit nummer is ook beschikbaar in het Frans.
Als u deze wilt ontvangen, stuur dan een e-mail naar info@idefisc.be

DESIGN BY

Admax

IDEFISC

La société d'avocats Afschrift Tax & Legal vous
souhaite une excellente année 2022 !

Het advocatenkantoor Afschrift Tax & Legal
wenst U een uitstekend 2022 !

El bufete de abogados Afschrift Tax & Legal les
desea un Próspero Año Nuevo 2022 !

The law firm Afschrift Tax & Legal wishes you
an excellent year 2022 !

IDEFISC